

laatste vervelling zeer voorspoedig groeien en waaraan geen enkel ziekteverschijnsel waar te nemen, was daarna misschien nog op ander voedsel overgaan en eerst daarop volkomen volwassen worden. Mijne rupsen werden niet langer dan 2.5 cM. en daarom meende ik aan het begin dezer beschrijving de maat gerust op 3 cM. te moeten stellen. De soort is hier te Putten, op Schovenhorst, zeer gewoon en elk jaar in April op smeer in aantal in de verschillende kleurvariëaties te vangen.

Putten.

J. TH. OUDEMANS.

Vlindereieren, op abnormale plaatsen afgezet.

In verreweg de meeste gevallen zetten de vlinders hunne eieren op de voedselplant der rups af. Er zijn echter ook soorten, die eene andere methode volgen, b.v. de eieren over het terrein, waar de voedselplant der rups groeit, uitstrooien; dat geschiedt b.v. bij het genus *Hepialus* (zie o.a. T. v. E., Dl. I, p. 103).

Hier wil ik echter de aandacht op een paar gevallen vestigen, waarin de moedervlinder de eieren bij uitzondering op geheel andere planten afgezet had dan die, waarop de rups leeft, en men dus niet met een normaal, maar met een abnormaal geval te doen had.

Het eerste geval betreft *Macrothylacia (Bombyx) rubi* L. In den regel vindt men de eieren van dezen vlinder op heidestruiken (*Calluna*), waarop, althans hier op de Veluwe, de rups leeft.

Volgens verschillende schrijvers wordt zij ook wel eens op bramen, grassoorten en enkele andere lage planten aangetroffen, doch niet op boomen. Wel kan men de rups, die niet erg kieskeurig schijnt te zijn, met nog ander voedsel grootbrengen, ook met eik en vooral met het „universaal voeder” wilg; daarop heb ik de rupsen, die hier zeer algemeen zijn, echter nooit aangetroffen.

De eieren worden in groepjes afgezet en vallen op de heidestruiken vooral in het oog, als zij reeds uitgekomen zijn. Hetzelfde geldt van de hier ook gewone *Saturnia pavonia* L., die op gelijke wijze hare eieren afzet.

Midden Juni van het vorige jaar vond ik nu op een jongen

Amerikaanschen eik, en wel op een blad, drie meter van den grond, een stelletje eieren, dat ik als van *M. rubi* afkomstig, herkende. Zekerheidshalve wachtte ik het verschijnen der rupsjes af, dat op 27 Juni plaats vond, en waarbij bleek, dat de determinatie juist geweest was. Daar de dieren zeker niet van den Amerikaanschen eik gediend waren, meen ik te mogen aannemen, dat zij, waren de eieren niet door mij meegenomen geworden, zich op een of andere wijze naar beneden zouden hebben begeven (langs den stam, aan een draad, of door zich te laten vallen), en zich vervolgens met de daar aanwezige heide gevoed zouden hebben.

Het tweede geval betreft den overal gewonen *Agrotis pronuba* L. Ook deze rups leeft op „lage planten”. Eens vond ik echter een legsel dezer soort op het loof (of, zoo men wil, op de naalden) van den Californischen reuzenboom, *Wellingtonia* of *Sequoia gigantea*. Deze eieren waren natuurlijk niet specifiek herkenbaar, doch slechts als Noctüideneieren te determineeren. Ik liet ze echter uitkomen en bracht eenige rupsen groot, waarbij bleek, dat ik met niets anders dan met *Agrotis pronuba* te doen had. Ook in dit geval zouden de pas geboren rupsjes den Conifeer, waarop de eieren gelegd waren, verlaten hebben en op den grond hun voedsel wel hebben opgezocht.

Putten (G.)

J. TH. OUDEMANS.

Insectenspelden.

De heer J. H. JURRIAANSE, Schiekade 75, Rotterdam, heeft zich belangeloos beschikbaar gesteld, in Engeland een groote partij Insectenspelden te koopen, en deze tegen kostenden prijs onder de leden der Ned. Ent. Ver. te distribueeren. Hij verzoekt dengenen, die van deze gelegenheid gebruik willen maken, hem monsters der verschillende spelden, die gewenscht zijn, te zenden, onder opgave van het aantal van elke soort, die men zich wil aanschaffen. -- Aangezien opgave van nummers tot verwarring aanleiding kan geven, is toezending van monsters, n.l. 3 stuks van elke soort en dikte, gewenscht.

REDACTIE.